

jægere eller Lystjægere, hvad man nu kalder dem — har voldt en Række Ulykker, overfor hvilke vi maa ønske os beskyttede.

Der er ogsaa andre Ting, som har glædet mig ved det foreliggende Finanslovsforslag. Først har jeg glædet mig over den højtærede Trafikministers Forslag om den Række billige Søndagstog, vi har faaet, og jeg vilde have glædet mig meget mere, om det Materiel, som var nødvendigt, ogsaa havde været for Haanden, ligesom at Afgangstiden og Ankomsttiden var blevet overholdt noget bedre, end de er blevet. Men Villien har jeg jo set hos den højtærede Trafikminister derved, at han paa § 2 A. II. B. 5. virkelig har søgt en Bevilling af meget betydeligt Omfang til Udvidelse af Statsbanernes Materiel, og at der deriblandt ogsaa er en stor Udgiftspost til Bygning af en ny Færge. Dette kommer mig meget behageligt, og jeg ønsker at bringe min Tak for Bevillingen til denne store Udgiftspost. Men naar vi i det hele taget skal have vore Trafikforhold i en saa god Orden som muligt, er der et andet Punkt, paa hvilket vi maa søge at skaffe bedre Orden. Det er med Hensyn til Reparationer og Eftersyn af vore Færger. Thi det er nu saaledes, at Forholdene ved Store Bælts-Overfarten — for at være meget moderat — absolut ikke er gode. Men naar man nu skal efterse og reparere Færgerne, har man til Ordning af disse Forhold anskaffet sig en Kommitteret, der atter har anskaffet sig en dyr Konsulent i Søfartssager, i Stedet for at benytte de kompetente og dygtige Embedsmænd, Søfartsafdelingen altid har raadet over. Jeg vil derfor spørge den højtærede Trafikminister, om han ønsker at opretholde den nye Ordning, og om man i denne Nyordnings Opretholdelse ser et Mistillids-votum til vore tidligere Embedsmænd i saa Henseende. Resultatet af den Nyordning, som er truffet i Fjor, har jo allerede vist sig ved, at man saa sent som den 1. Oktober kun har sendt en af de Isbrydere, som nu til Vinter maaske skal til at overtage Sejladsen, til Reparation. Jeg tror, det er en slet Økonomi at foretage Reparationer i Oktober og November Maaned, jeg tror ikke, det er forsvarligt. Og saa har man opfundet — og naar jeg siger „man“, er det for mig ligegyldigt, hvem „man“ er, det kommer an paa den ansvarlige Regering, der for Tiden sidder — et nyt System til at faa dette Eftersyn og disse Reparationer foretaget, nemlig ved at udbyde dem til Licitation. Hvad er nu Følgen blevet af denne Licitation? Det er blevet den, at først har vi haft en længere Oplægning af

Færgerne. Naar disse har ligget en vis Tid oppe, har de forskellige Værfter givet Tilbud paa Reparation og Eftersyn, og da man saa aabnede Tilbudene fra disse forskellige Værfter, var Resultatet det, at ikke et eneste af Værfterne havde turdet give Tilbud. De vil forstaa, at dette vil medføre en kolossal Forlængelse af Færgernes Oplægningstid, jeg tror en ganske uforsvarlig Drift paa dette Felt, og jeg haaber, den højtærede Trafikminister ikke vil fortsætte paa denne Maade, med dette Princip. Naar den Færge, som nu er projekteret paa det foreliggende Finanslovsforslag, skal bygges, er det selvfølgelig, at den ikke skal bygges efter Regning. Vi har set, hvad den sidste Færge kostede os ved at blive udført efter Regning, men den Færge, som nu skal bygges, skal selvfølgelig bygges efter Licitation, og den maa bygges paa et af vore store gode private Skibsværfter.

Medens jeg er ved Trafikministerens Budget, vil jeg kun ganske kort gøre opmærksom paa Forholdene paa Ringsted Jernbanestation. Her har man nu i 3—4 Aar ligget i et ret svært Kaos. Stationen har udviklet sig, men man er stadig ikke blevet færdig. Nu staar vi lige ved Maalet, og naar man saa ser paa den Bevilling, der er givet i Aar, vil man se, at der paa dette Felt kun bliver gjort halvgjort Arbejde. Jeg inviterer derfor den højtærede Trafikminister ned at se personlig paa de Forhold, vi har i Ringsted, og jeg er da sikker paa, at der vil komme en Ændring paa Tillægsbevillingsloven, saaledes at vi igen kan faa normale og gode Forhold paa Ringsted Jernbanestation. Endelig vil jeg sige, at man maa tro, at Trafikministeren eller hele Trafikministeriet er Æresmedlemmer af Foreningen: Bort med Tobakken, thi saaledes som Fordelingen, specielt for anden Klasses Vedkommende, er gjort mellem Kupeer for Ikke-Rygere og Kupeer for Rygere, er Ikke-Rygerne blevet de foretrukne. Jeg henstiller, at Forholdet ikke bliver det, at man kan rejse med Eksprestoget fra Korsør til København og se Kupeerne for Ikke-Rygere staa ganske tomme, medens vi, som gerne vil ryge en Cigar, skal være klemt sammen paa en mere eller mindre ubehagelig Maade.

Det var gennem store Vanskeligheder, at det i Fjor lykkedes enstemmigt i begge Ting at faa vedtaget en Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. I denne Lov strøg man Revisionsbestemmelsen for derved at fastslaa, at man ønskede at gøre Loven saa varig som muligt. Jeg ønsker derfor ikke at angribe selve Loven, dels fordi Arbejdsløshedsforsikringspørgsmaalet